

Sygnatura akt XI GC 572/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2021 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 10050 zł (dziesięć tysięcy pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 9800 zł od dnia 6 września 2018 r. do dnia zapłaty,

- 250 zł od dnia 19 października 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5067 zł (pięć tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 572/20 1 czerwca 2021 r.

UZASADNIENIE

Powód A. S. żądał od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. zapłaty kwoty 10.050 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 9.800 zł od dnia 6 września 2018 r. do dnia zapłaty,

- 250 zł od dnia 19 października 2018 r. do dnia zapłaty,

oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Wskazał, że dochodzona kwota stanowi wierzytelność wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody komunikacyjnej z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Kwestionował wysokość roszczenia powodów z tytułu naprawy pojazdu co do wysokości. Powołał się na obowiązek współdziałania z ubezpieczycielem oraz podniósł zarzut naruszenia zasad współżycia społecznego.

W toku sprawy strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2018 r. posiadacz pojazdu mechanicznego ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem tego pojazdu w zakładzie ubezpieczeń pozwanego doprowadził do kolizji z udziałem pojazdu uszkodzonego marki T. (...) nr rej. (...), którego właścicielem był A. S..

Bezsporne, nadto:

- przesłuchanie powoda A. S., k. 119.

(...) spółka akcyjna w W. wypłaciła na rzecz uszkodzonego kwotę 17.430,20 zł tytułem odszkodowania związanego z kosztami naprawy pojazdu. Kalkulację naprawy sporządzono w dniu 6 sierpnia 2018 r.

Bezsporne, a nadto dowód:

- kalkulacja naprawy, k. 16-20,

- pismo z dnia 22 sierpnia 2018 r., k. 21,

A. S. zlecił sporządzenie prywatnej opinii rzeczoznawcy samochodowemu, który w opinii wskazał, że koszt naprawy wynosi 28.077,46 zł.

Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 250 zł.

Dowód:

- opinia prywatna, k. 22-27,

- faktura z dnia 30 sierpnia 2018 r., k. 28,

Koszt naprawy samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 24 lipca 2018 r. przy użyciu do naprawy dostępnych części alternatywnych o potwierdzonej jakości, czyli części oryginalnych o jakości Q oraz we wskazanym zakresie zamienników o potwierdzonej jakości, tj. z grupy PC i PT wynosi 27.715,06 zł wraz z podatkiem VAT.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego, k. 128-146.

W dniu 7 sierpnia 2018 r. (...) spółka akcyjna w W. informowała A. S., że jeżeli uszkodzony uważa, że kwota 17.430,20 zł jest zbyt niska ubezpieczyciel pomoże w zorganizowaniu naprawy w warsztacie z sieci naprawczej (...) S.A.

Dowód:

- pismo z dnia 7 sierpnia 2018 r., k. 62-63.

A. S. wzywał (...) spółkę akcyjną w W. do zapłaty kwoty 11.897,26 zł, w tym kwoty 250 zł pismem z dnia 31 sierpnia 2018 r. oraz z dnia 14 września 2019 r.

Ubezpieczyciel podtrzymał wcześniejsze stanowisko w sprawie w pismach z dnia 18 września 2018 r. oraz w dniach 16 października 2019 r.

Dowód:

- pismo z dnia 31 sierpnia 2018 r., k. 29-32,

- pismo z dnia 18 września 2018 r., k. 33-35.

- pismo z dnia 14 września 2019 r., k. 45-46,

- pismo z dnia 16 października 2019 r., k. 47-48.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, przesłuchania powoda oraz pisemnej opinii biegłego sądowego. Sąd w całości dał wiarę tym dowodom. Wskazać należy, że opinia jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione.

Roszczenie przedstawione przez powoda ma charakter roszczenia odszkodowawczego, znajdującego oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c.

Okoliczności kolizji nie były sporne pomiędzy stronami. Również legitymacja bierna pozwanej spółki do występowania w niniejszym procesie, mająca za podstawę art. 19 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, nie pozostawała przedmiotem sporu. Było bowiem okolicznością niekwestionowaną, iż sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanej spółce.

Spór będący przedmiotem niniejszego postępowania rozgrywał się na płaszczyźnie ustalenia rozmiaru i wysokości szkody poniesionej w związku z zaistniałą kolizją, a w konsekwencji, co do wysokości należnego odszkodowania.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego i na tym dowodzie oparł ustalenie wysokości szkody.

Sąd rozpoznający sprawę podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 8 marca 2018 r. (II CNP 32/17), z dnia 12 kwietnia 2018 r. (II CNP 41/17), z dnia 12 kwietnia 2018 r. (II CNP 43/17) postanowieniach z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 51/18) z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 73/18), z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 74/18), zgodnie z którym roszczenie odszkodowawcze powstaje z chwilą zaistnienia szkody, a poszkodowanemu niezależnie od tego, czy po powstaniu szkody faktycznie naprawił pojazd, dokonał sprzedaży pojazdu, przysługuje roszczenie o odszkodowanie ustalone metodą kosztorysowa w oparciu o technologiczne i ekonomiczne uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu.

Wobec tego stanowiska, to czy w warsztatach współpracujących z pozwaną funkcjonują niższe stawki na robociznę i materiały, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro aby je zastosować zakładana jest konieczność naprawy pojazdu, a więc zdarzenia występującego po momencie zaistnienia szkody. Metoda hipotetyczna wyliczenia kosztów naprawy zakłada natomiast takie wyliczenie na moment wystąpienia zdarzenia odszkodowawczego. Powyższe uwagi dotyczą załączonego do sprzeciwu pisma z dnia 7 sierpnia 2018 r. (k. 62-63).

Wobec tego, że biegły wyliczył wysokość kosztów naprawy na kwotę 27.715,06 zł (w wariantcie tańszym) a pozwana wypłaciła w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 17.430,20 zł pozostała do dopłaty kwota: 10.284,86. Powódka żądała w niniejszym postępowaniu kwoty mniejszej, tj. 9.800 zł.

Kwotę 9.800 zł należało podwyższyć o kwotę 250 zł, tj. koszt opinii prywatnej, której sporządzenie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, konieczne do efektywnego dochodzenia odszkodowania (wyrok SN z dnia 18 maja 2004

r., III CZP 24/04, uchwała SN z dnia 29 maja 2019 r., III CZP 68/18). Koszty te mieszczą się w ramach szkody i związku przyczynowego. Z opinii biegłego sądowego w sprawie wynika, że pozwana zaniżyła należne odszkodowanie.

Brak jest podstaw do zarzucania powodowi braku współdziałania z ubezpieczycielem czy też zarzucania naruszenia zasad współżycia społecznego (art. 5 kc) w sytuacji gdy korzysta z roszczeń odszkodowawczych w sposób, który wynika z przytoczonego wyżej orzecznictwa Sądu Najwyższego.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.p.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych od kwoty 9.800 zł od dnia 6 września 2018 r. (pozwana opracowała pierwszą kalkulację naprawy w dniu 6 sierpnia 2018 r.) oraz od kwoty 250 zł od dnia 19 października 2018 r. (pozwany w dniu 18 września 2018 r. odmówił przyznania tych kosztów).

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku orzeczono o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc. Powódka wygrała sprawę w całości. Koszty strony powodowej to opłata od pozwu: 750 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa: 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej: 3600 zł, zaliczka na biegłego: 700 zł.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 572/20 1 czerwca 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)